

Výcvik příslušníků automobilních jednotek v německé armádě.

Automobilní jednotky německé armády mohou se pochlubiti širokou, důkladnou a cílevědomou výcvikovou organizací. Účelem výcviku příslušníků automobilních jednotek je podle předpisu H. Dv. 472 vycvičiti nejenom řidiče provozních aut a motocyklů, nýbrž i taktické velitele jednotek obrněných automobilů a bojových jednotek motocyklistických.

Předpis určuje úkoly automobilních jednotek takto:

- a) Zvýšiti pohyblivost bojových jednotek a velitelství.
- b) Prováděti daleký průzkum (auta, obrněná auta, motocykly).
- c) Odsunovati veškeré dovozy a odsuny.
- d) Pečovati o odborný výcvik řidičský a dílenský v armádě.

Jak patrnó, jsou úlohy automobilních jednotek velmi obsáhlé a obtížné a proto také jsou k nim vybírání především dobrovolníci, kteří se vyznačují určitými vlastnostmi (klid, rozvaha, střízlivost a absolutní spolehlivost) a předběžným odborným vzděláním.

Než jest však dobrovolník přijat k automobilním jednotkám armády, vyžádá si vojenská správa o něm dobré zdání od příslušných úřadů, v jichž oblasti působil v občanském životě. Nevyzněl-li posudek policejních úřadů dosti příznivě (opilství, četné havárie, neopatrnost při jízdě atd.), není žadatel přijat.

Odborný výcvik příslušníků automobilních jednotek dělí se na 4 třídy:

1. třída. Trvá po dvě léta vojenské služby. Přijetí nováčci jsou zařazeni k výcvikovým praporům, kde se jim dostane všeobecného vojenského výcviku, načež jsou rozděleni k příslušným výcvikovým automobilním skupinám, kde se jim dostává odborného automobilního výcviku a kde pokračují ve všeobecném výcviku vojenském.

Všeobecně vojenský výcvik u výcvikových skupin obsahuje jednak technický výcvik jednotlivce a bojový výcvik v malých jednotkách. Hlavní důraz je kladen na střelecký výcvik s puškou, pistolí a lehkým kulo-

metem. Kromě toho jsou tu nováčci cvičeni v zákopnické službě (stavba zákopů a překážek), ve službě hlídkové, plynové a v poskytování první pomoci. Je zajímavé, že každý voják automobilních jednotek je cvičen jako trubač (signály).

Po zdárném absolutoriu vojenského výcviku v 1. roce prodělává voják odborný výcvik. V 2. roce služby je nejprve cvičen v úlohách spolujezdce na nákladním automobilu a posléze i jako samostatný řidič nákladního auta. Řidičské oprávnění k řízení vojenských vozidel dostane však nováček teprve koncem 2. roku a to jen na nákladní automobil.

2. třída: 3.—6. rok vojenské služby. Vojáci jsou zařazeni do nižších odborných průmyslových kursů, kde se podrobně seznamují teoreticky i prakticky se strojními základy (2 roky) při současně pokračujícím vojenském výcviku. V 5. a 6. roce se cvičí již prakticky na vojenské automechaniky, řidiče osobních automobilů i motocyklů.

3. třída: 7.—9. rok vojenské služby. V tomto období provádí se taktický výcvik malých automobilních jednotek, dokončí se výcvik automechaniků a začíná výcvik instruktorů v jízdě motorovými vozidly. Vojáci učí se v úlohách instruktorů jízdy a kromě toho jsou cvičeni jako řidiči speciálních vozidel (tanků a obrněných aut). Všeobecný vojenský výcvik není však ani nyní zanedbáván. Veliká péče jest nyní věnována ženijní službě a výcviku v průzkumu. 9. rokem jsou vojáci cvičeni v taktických úlohách velitelů družstev obrněných automobilů — a to jak aplikčně tak prakticky.

4. třída: 10.—12. rok vojenské služby. Toto období je vyvrcholením odborného výcviku. Vojáci absolvují vyšší oddělení průmyslových kursů a ukončují je složením mistrovské zkoušky. Řidičský výcvik se končí vydáním řidičských osvědčení vojenských na veškerá armádní motorová vozidla.

Organisace výcviku řidičského personálu u výcvikových skupin.

Každá výcviková skupina se dělí na 4 výcvikové třídy, o nichž byla řeč výše. Administrativní velitel výcvikové skupiny určí z podřízených důstojníků-odborníků 1 důstojníka, který dohlíží na výcvik ve všech 4 třídách. Každá třída má svého důstojníka-velitele a patřičný počet důstojníků a poddůstojníků — odborných instruktorů. Důstojník-velitel příslušné třídy je zároveň učitelem jízdy na motorových vozidlech, na nichž se podle předpisu v té či oné třídě učí frekventanti jezdit.

V každé třídě dělí se žáci na výcviková družstva, jimž velí poddůstojníci, zároveň řidiči a učitelé (pomocní) jízdy. Tito nesmějí býti střídáni, nýbrž zásadně musí se svými žáky ukončiti výcvik až do vydání příslušného řidičského oprávnění.

Do řidičského výcviku je zahrnuto:

a) Teoreticko-praktické vyučování o motorových vozidlech — t. j. popis, montáž a demontáž.

b) Péče o motorová vozidla, jejich ošetřování, udržování, uskladňování, prohlídky, poruchy a jich odstraňování.

c) Výcvik v jízdě.

Instruktoři-velitelé družstev vedou o každém žákovi přesné záznamy, které pak slouží k posuzování před vydáním řidičského oprávnění.

Velitel výcvikové skupiny je odpověden za výcvik všech tříd své skupiny. Předpis mu nařizuje, aby výcvik často kontroloval, usměrňoval, aby se přesvědčil o metodě instruktorů a o stavu cvičných vozidel.

Zkoušky vojenských řidičů.

Řidičskými zkouškami je ukončeno absolutorium jednotlivých výcvikových tříd. V 1. třídě konají se zkoušky v jízdě s nákladními auty, v 2. třídě s osobními auty a motocykly, v 3. třídě s obrněnými auty a tanky, ve 4. třídě se speciálními vozidly (traktory).

Zkoušení v 1. třídě musí být nejméně 20 let starí, aby dostali řidičské oprávnění vojenské.

Zkoušky jsou velmi přísné: Žák absolvuje ve 2 dnech jízdu asi 300 kilometrů, při níž si vede zcela samostatně (řízení, odstranění poruch, orientace na cestách, zachovávání policejních předpisů a silničních řádů atd.). Před každou řidičskou zkouškou musí podati žák žádost služebním postupem až k příslušnému okrskovému velitelství. K žádosti každého žáka musí velitel výcvikové skupiny přiložiti lékařské vysvědčení, curriculum vitae žadatelovo před nástupem vojenské služby, jeho soukromé poměry rodinné, zprávu o jeho pokrocích při všeobecně vojenském a odborném výcviku.

Učitelé jízdy ve výcvikových skupinách.

Vojenskými učiteli jízdy motorovými vozidly mohou býti v německé armádě jen ty vojenské osoby, které mají veškerá oprávnění k řízení všech vojenských motorových vozidel. Musí býti nejméně 25 let starí a s úspěchem sloužiti nejméně 3 roky jako vojenští řidiči. Učitele jízdy jmenuje příslušné okrskové velitelství na návrh velitele výcvikové skupiny, který musí navržené kandidáty osobně přezkoušeti v úkolech instruktorských. Nevyhoví-li kandidát při instruktorské zkoušce před velitelem výcvikové skupiny, může po 3 měsících zkoušku opakovati.

Odborný výcvik důstojníků automobilních jednotek.

Každý důstojník automobilních jednotek musí ovládati veškerá motorová vozidla v německé armádě používaná. S odborným výcvikem je u důstojníků započato již na vojenských školách, kde důstojníci automobilních jednotek tvoří zvláštní skupiny. V 25 letech musí býti každý důstojník těchto jednotek schopen pro úlohu instruktora jízdy na všech vozidlech. Aby odborným výcvikem získali důstojníci co nejvíce, jsou postupně komandováni do automobilních továren na praxi. Za účelem zdokonalování se v odborném výcviku konají u svých útvarů často dlouhé jízdy spolehlivosti, při nichž pracují úplně samostatně a bez cizí pomoci. Velitelství okrsků dává občas důstojníkům automobilních jednotek k prostudování nejmodernější automobilní literaturu; výsledky svého studia musí prokázati příslušnou písemnou kritikou. Mnozí vynikající důstojníci jsou posíláni na vysoké školy, aby rozšířili své odborné vzdělání.